

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223202648
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:2223202648.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Valérie Kleinovej ml., v právnej veci navrhovateľa: St. Gabriel s. r. o., so sídlom F. V. Veselého 3110, Horní Počernice, Praha, Česká republika, IČO: 241 67 347, zastúpený: AGM partners, s. r. o., so sídlom Hlavné námestie 3, Bratislava, IČO: 47 258 586, proti žalovaným: 1/ Vaše Kvetinárstvo, s. r. o., so sídlom Doležalova 3424/15C, Bratislava, IČO: 50 543 598, 2/ F. F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX Y., v konaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 72Cb/35/2023 - 113 zo dňa 26.09.2023, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. 72Cb/35/2023 - 113 zo dňa 26.09.2023 **p o t v r d z u j e**.
Krajský súd v Bratislave žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj súd prvej inštancie) uznesením č. k. 72Cb/35/2023 - 113 vydaným dňa 26.09.2023 (ďalej aj napadnuté uznesenie), zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby konajúci súd uložil žalovaným zákaz nakladať s peňažnými prostriedkami, uloženými na bankových účtoch žalovaných do výšky pohľadávky navrhovateľa vrátane jej príslušenstva a to do doby uspokojenia právoplatne priznanej pohľadávky v celom rozsahu. Zároveň sa domáhal uloženia povinnosti voči žalovaným nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tvrdením, že Okresnému súdu Dunajská Streda bol doručený jeho návrh zo dňa 06.07.2023 na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a súčasne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom Okresný súd Dunajská Streda uznesením zo dňa 25.08.2023 č. k. 17C/60/2023-81 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v znení jeho doplnenia zo dňa 18.08.2023 vylúčil na samostatné konanie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.08.2023.

3. Navrhovateľ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1/ a 2/ rade (ďalej len aj žalovaní) spočívajúcej v zákaze nakladania s peňažnými prostriedkami uloženými na bankových účtoch žalovaných do výšky pohľadávky žalobcu vrátane jej príslušenstva, a to do doby uspokojenia právoplatne priznanej pohľadávky žalobcu v celom rozsahu, avšak len v prípade, ak nie je možné zriadiť záložné právo. Zároveň sa domáhal voči žalovaným nároku na náhradu trov konania.

4. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil navrhovateľ tvrdením, že spolu so žalovaným 1/ uzatvoril v období od 25.03. do 30.04.2022 viacero kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bolo dodanie tovaru-kvetinových rastlín (ďalej len „tovar“). Tovar bol žalovanému 1/ odovzdaný proti podpisu jednotlivých faktúr priamo pri preberaní tovaru od žalobcu. V nadväznosti na objednaný a dodaný

tovar vystavil žalovanému 1/ faktúry v celkovej výške 55.499,73 EUR. Tovar bol objednávaný priamo žalovaným 2/, ktorý vystupoval v postavení konateľa a jediného spoločníka žalovaného 1/. Žalovaný 1/ pohľadávku ani len čiastočne neuhradil napriek skutočnosti, že túto uznal mailom zo dňa 05.05.2022. Žalovaní majú dlhodobu vedomosť o platobnej neschopnosti žalovaného 1/ a napriek tomu pokračujú v zadlžovaní. Nekonajú s odbornou starostlivosťou a v zmysle zákona nebol podaný návrh na povolenie reštrukturalizácie, či návrh na vyhlásenie konkurzu. Navrhovateľ zastával názor, že žalovaný 1/ nedisponuje žiadnym majetkom, a to najmä z dôvodu, že bol kontaktovaný zo strany tretích osôb, ktorí evidujú voči žalovanému 1/ viacero neuhradených pohľadávok. Z uvedených dôvodov bolo na oboch žalovaných podané i trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov. Podľa získaných informácií bolo zrejmé, že uspokojenie pohľadávky z majetku žalovaného 1/ by bolo nepravdepodobné, preto si navrhovateľ nárokoval náhradu škody voči žalovanému 2/, pričom mal za to, že ide o nerozlučné spoločenstvo žalovaných v zmysle § 77 CSP.

5. Navrhovateľ sa rozhodol vec riešiť aj súdnou cestou, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie dlžnej sumy na upomínacom súde - Okresný súd Banská Bystrica. Žalovaný 2/ ako konateľ spoločnosti sa zbavuje svojho majetku čím vzniká dôvodná obava zo zmarenia prípadného exekučného konania. Žalovaný 2/ sa zbavuje svojho majetku za účelom jeho speňaženia v tomto prípade spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 a to konkrétne nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. Y.. Navrhovateľ poukázal na predaj nehnuteľností na internetovej stránke zo dňa 20.06.2023. Podľa tvrdenia navrhovateľa je vzhľadom na vyššie uvedené možné predpokladať, že okrem predávaných nehnuteľností sa žalovaný 2/ zbavuje i iného majetku. Kúpna cena za dané nehnuteľnosti bola vo výške 245.000 EUR pričom 1/3 žalovaného 2/ činí sumu 81.666,67 EUR, ktorá postačuje na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Podľa verejne dostupných informácií bola celková zadlženosť žalovaného 1/ v rozsahu 101,09 %, pričom tento ukazovateľ vyjadruje do akej miery financuje žalovaný 1/ svoje aktíva pomocou cudzích zdrojov. Žalovaný 1/ už niekoľko mesiacov neplní svoje záväzky. Podľa navrhovateľa bola dôvodná obava, že budúce uspokojenie nárokov bude zmarené, preto je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Navrhovateľ sa preto domáhal ochrany svojich majetkových práv prostredníctvom podania návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia tak, aby nedošlo k zmareniu exekúcie po právoplatnom rozhodnutí príslušného súdu o jeho nároku. V prípade, že nehnuteľnosti už budú scudzené, navrhovateľ navrhol nariadiť neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu nakladania s finančnými prostriedkami na účtoch žalovaných.

6. Navrhovateľ mal za to, že navrhované opatrenia predstavujú proporcionálny zásah vzhľadom k povahe veci, pretože existuje naliehavá a nevyhnutná potreba úpravy pomerov spočívajúca v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nenávratný stav. Predmetné opatrenia boli jediným možným prostriedkom ako zamedziť zmareniu účelu ochrany majetkových práv navrhovateľa a nepredstavujú reálny zásah do práv žalovaných.

7. Dňa 14.08.2023 bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 08.08.2023, v ktorom ho súd vyzval, aby v lehote 10 pracovných dní odstránil neurčitosti podania zo dňa 06.07.2023. Navrhovateľ bol toho názoru, že petit návrhov bol formulovaný správne. Domáhal sa, aby súd vydal jedno uznesenie, ktorým nariadi zabezpečovacie aj neodkladné opatrenie, pretože v praxi dochádza k časovej problematike súvisiacej so zápisom záložného práva do katastra nehnuteľností. Kataster pri zapisovaní vkladov postupuje chronologicky. Ku dňu odpovede na výzvu súdu (17.08.2023) stratilo zabezpečovacie opatrenie svoj význam, pretože žalovaný 2/ previedol svoj podiel na nehnuteľnostiach. Navrhovateľ sa mohol spoliehať už len na vydanie uznesenia o neodkladnom opatrení, zároveň požadoval doplnenie bankových účtov žalovaných, pretože nedisponoval bankovými účtami žalovaných. Jediné účty, ktoré mal k dispozícii boli účty pravdepodobne patriace žalovanému 1/, z ktorých boli uhradené dve platby za dodaný tovar, a to bankové účty: R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Navrhovateľ žiadal súd, aby si vyžiadal bankový účet žalovaného 2/ a to s poukazom na § 91 ods. 4 písm. a) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Tiež navrhol určiť trvanie nariadeného neodkladného opatrenia do doby uspokojenia právoplatne priznanej pohľadávky navrhovateľa v celom rozsahu.

8. Po citácii zákonných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), a to § 324 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a preskúmaní návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh nie je dôvodný.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že v predchádzajúcom bode tohto uznesenia uvedených ustanovení vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len z dvoch dôvodov: ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení sa nevyžaduje, a ani to nie je možné vzhľadom na zákonnú 30-dňovú lehotu, objasňovať

skutkový stav. Súd pri rozhodnutí spravidla vychádza len z toho, čo tvrdí navrhovateľ/žalobca a aké listiny predkladá. V danej veci tak žalobca musel dostatočne osvedčiť, že je potrebná bezodkladná úprava pomerov medzi ním a žalovanými.

10. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1092).

11. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh vyplývalo, že navrhovateľ spolu so žalovaným 1/ uzatvorili viacero kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bolo dodanie tovaru. Navrhovateľ za dodaný tovar vystavil viaceré faktúry spolu vo výške 55.499,73 EUR. Na základe uvedeného navrhovateľ osvedčil právny vzťah medzi ním a žalovaným 1/, ako jednu z podmienok prípustnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie mal ale pochybnosti o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 2/, pretože navrhovateľ dostatočne nepreukázal, že pohľadávku nemôže uspokojiť z majetku spoločnosti, t. j. žalovaného 1/. Vzhľadom k uvedenému nebolo možné postupovať v zmysle § 135a ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb.. V tomto štádiu konania sa nejavil ako sporný nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 55.499,73 EUR za dodaný tovar. Navrhovateľ ale nepreukázal žiaden dôkaz o aktuálnej zlej finančnej situácii žalovaného 1/, okrem odkazu na verejne dostupnú stránku finstat.sk s údajmi vzťahujúcimi sa k osobe žalovaného 1/ za rok 2021. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Ani po výzve súdu prvej inštancie navrhovateľ nevedel predložiť dôkaz o bankových účtoch vo vlastníctve žalovaných. V civilnom sporovom konaní súd nemôže namiesto navrhovateľa zabezpečovať dôkazy, pretože sa riadi princípom formálnej pravdy, ktorého podstata spočíva v tom, že súd pri rozhodovaní berie do úvahy len tie skutočnosti, ktoré sú strany v konaní schopné relevantne preukázať. Už len táto skutočnosť postačovala podľa súdu prvej inštancie na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navyše navrhované neodkladné opatrenie bolo v rozpore s princípom proporcionality, pretože by zásadným spôsobom narušilo hospodársku činnosť žalovaného 1/, najmä vo vzťahu k bežnej prevádzke podniku (vyplácanie miezd zamestnancov, platenie odvodov, a pod.). Takéto obmedzenie žalovaného sa však súdu prvej inštancie javilo ako neúmerne oproti obave navrhovateľa, že mu žalovaný 1/ neuhradí jeho pohľadávku. Vo vzťahu k žalovanému 2/ ako fyzickej osobe, v prípade ak vôbec disponuje finančnými prostriedkami vo výške pohľadávky a bola by pasívne vecne legitimovaná, nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia by rovnako znamenalo neprimeraný zásah do základného práva na majetok (článok 20 Ústavy SR).

12. Vzhľadom k vyššie uvedenému bol súd prvej inštancie toho názoru, že navrhovateľ neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle § 325 ods. 1 CSP, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol a o trovách konania o neodkladnom opatrení rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a čl. 17 základných princípov CSP tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne nevznikli. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Voči napadnutému uzneseniu navrhovateľ podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1) CSP, nakoľko mal za to, že:

- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ;
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené;
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci;
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; pričom uvedené odvolacie dôvody odôvodňujú žalobkyňa nasledovne:

14. Z odôvodnenia zamietnutia návrhu na neodkladné opatrenie, mal navrhovateľ dôvodné podozrenie, že konajúci súd prvej inštancie sa neoboznámil s celým obsahom súdneho spisu, ktorý mu bol postúpený z Okresného súdu Dunajská Streda.

15. Navrhovateľ postupoval v zmysle ustanovení CSP, keď:

a) prioritne navrhol nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by sa zriadilo záložné právo na nehnuteľnosť, z dôvodu aby spoluvlastnícky podiel žalovanej 2/ k nehnuteľnosti nebol prevedený na tretiu osobu;

b) zároveň navrhol nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa zablokovali bankové účty žalovaných, a to do výšky jeho pohľadávky v prípade, že by predmetná nehnuteľnosť bola scudzená, nakoľko v takom prípade by fakticky malo dôjsť k vyplateniu kúpnej ceny na účet žalovanej 2/;

c) na záver navrhovateľ podal žalobu vo veci samej - Návrh na vydanie platobného rozkazu.

Nota bene, navrhovateľ ako prvé podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov a okrem vyššie uvedených podaní zároveň po scudzení nehnuteľnosti podal odporovaciu žalobu, voči nadobúdateľovi spoluvlastníckeho podielu.

16. Pochybnosti súdu prvej inštancie o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 2/ a zároveň pochybnosti ohľadom zlej finančnej situácie žalovaného 1/, mohli byť odstránené jednoduchou výzvou súdu.

17. Navrhovateľ zastával názor, že legitímácia žalovaného 2/ bola riadne osvedčená už v prvom podaní, ktoré smerovala súdu. Odôvodnenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ bolo uvedené najmä, avšak nie len, v bodoch 5. až 7. podaného návrhu na zabezpečovacie opatrenie a neodkladné opatrenie, tak i v žalobe vo veci samej, ktorá bola prílohou tohto návrhu. Navrhovateľ uviedol, že nerozumie významu inštitútu zakotveného v § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, ak ho súd spochybnil a nevyužil ho napriek naplneniu všetkých podmienok a s ohľadom na skutočnosť, že často ide o jediný spôsob, ako sa domôcť úhrady vzniknutej pohľadávky.

18. Z dôvodu pochybností predložil odvolaciemu súdu ďalšiu relevantnú judikatúru:

a) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 177/2009; pri strete záujmov konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným je špeciálnym predpisom riešiacim túto otázku Obchodný zákonník a to predovšetkým v ustanovení § 135a ods. 1, v ktorom okrem iného ukladá konateľovi povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v súlade so záujmami spoločnosti a neuprednostňovať svoje záujmy. V odseku 2 tohto ustanovenia spája s porušením uvedenej povinnosti zodpovednosť konateľa za škodu.

b) Nález Ústavného súdu SR z 9. novembra 2016, sp. zn. I. ÚS 533/2016; „pričom možno tiež konštatovať, že záver krajského súdu o zodpovednosti sťažovateľa v 1. rade z dôvodu, že ako štatutárny zástupca zodpovedá aj za prípadné „konania“ spoločnosti, ignoruje zmysel § 135a Obchodného zákonníka, podľa ktorého za porušenie povinností spoločnosťou nezodpovedá konateľ so spoločnosťou spoločne a nerozdielne, ale zodpovedá spoločnosti.“

Ústavný súd už v rámci skoršej rozhodovacej činnosti zastal názor, že platná a účinná zákonná právna norma nie je čosi, čo je orgánom ju aplikujúcim k dispozícii, ale tieto orgány sú právnou normu povinné aplikovať (m. m. III. ÚS 20/2011).

a) Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 593/2016-14; V danom prípade išlo o náhradu škody zo zodpovednosti priamo od konateľov spoločnosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

b) Stret záujmov kedy je konateľ zároveň jediným spoločníkom spoločnosti riešil i NS SR v Uznesení sp. zn. 4 Cdo 177/2009 z 30.06.2010; „Pri strete záujmov konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným je špeciálnym predpisom riešiacim túto otázku Obchodný zákonník a to predovšetkým v ustanovení § 135a ods. 1, v ktorom okrem iného ukladá konateľovi povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v súlade so záujmami spoločnosti a neuprednostňovať svoje záujmy. V odseku 2 tohto ustanovenia spája s porušením uvedenej povinnosti zodpovednosť konateľa za škodu. V prípadoch, v ktorých konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným uzatvára zmluvu so „svojou“ obchodnou spoločnosťou, je však potrebné v prvom rade riešiť otázku, či vôbec ide o stret záujmov. Obchodný zákonník totiž napr. v ustanovení § 132 ods. 2 výslovne počítá so situáciou, keď konateľ (ak je zároveň jediným spoločníkom) uzavrie zmluvu, pri ktorej je druhou zmluvnou stranou on sám. V každom konkrétnom prípade treba vždy skúmať, či nedochádza k stretu záujmov medzi spoločnosťou a jej štatutárnym orgánom a či tento stret je riešiteľný podľa ustanovení Obchodného zákonníka.“

19. Podľa názoru navrhovateľa, pasívna vecná legitímácia žalovaného 2/ bola viac ako zrejmalá, preto bolo nevyhnutné sa pri rozhodovaní návrhu na neodkladné opatrenie zamerať rovnako na žalovaného 1/ tak i na žalovaného 2/.

20. Z napadnutého uznesenia pritom jasne vyplývalo, že konajúci súd sa v podstate nezaoberal pasívnou vecnou legitímáciou žalovaného 2/, resp. ju dal úplne do úzadia jednou vetou v bode 21 „v prípade ak vôbec disponuje finančnými prostriedkami vo výške pohľadávky žalobcu a bola by pasívne vecne legitímovaná“. Argumentácia súdu prvej inštancie tak nemôže, obstať nakoľko neskúmal legitímáciu žalovaného 2/ a neskúmal ani, či by prípadne zablokovanie finančných prostriedkov naozaj predstavovalo neprímeraný zásah do základného práva na majetok. Bolo by možné, že žalovaný 2/ ma na účte milióny a súd bez preverenia zhodnotil, že zablokovanie hotovosti vo výške 55.499,73 Eur je neprímeraným zásahom do jeho práv.

21. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia bol podporený i žalobou vo veci samej - návrhom na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica č. k. 16Up/1180/2023. Okresný súd Banská Bystrica, ktorý mal pochybnosti o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 2/ postupoval v zmysle ustanovení CSP a pri pochybnostiach vyzval navrhovateľa na doloženie listinných dôkazov ešte dňa 04.08.2023. Navrhovateľ tak v konaní na Okresnom súde Banská Bystrica mal možnosť odstrániť pochybnosti súdu o pasívnej vecnej legitímácii a taktiež o nepriaznivej finančnej situácii žalovaného 1/. Navrhovateľ svojou odpoveďou zo dňa 17.08.2023 doložil Okresnému súde Banská Bystrica i potvrdenia o tom, že voči žalovanému 1/ sú vedené dve exekučné konania. Dôvodnosť obavy, že navrhovateľ ako veriteľ nebude uspokojený z majetku žalovaného 1/, teda vyplývala i z centrálného registra exekúcií, kde sú voči žalovanému 1/ zaevidované dve exekučné konania č. 397EX 154/2023 a zároveň 397Ex 66/2023. Už zo samotných označení exekučných konaní bolo zrejmé, že ide o nové konania z roku 2023, pričom žalovaný 1/ sám potvrdil, že nemá financie na úhradu pohľadávok. Navrhovateľ tak z dôvodu nevyzvania na odstránenie pochybnosti súdom prvej inštancie nemal možnosť dodatočne doplniť dôkazy o prebiehajúcich exekúciách a tak odstrániť pochybnosti súdu.

22. Podľa názoru konajúceho súdu, ktoré uviedol v napadnutom uznesení: „Žalobca ale nepreukázal žiaden dôkaz o aktuálne zlej finančnej situácii žalovaného 1/, okrem odkazu na verejne dostupnú stránku finstat.sk s údajmi vzťahujúcimi sa k osobe žalovaného 1/ za rok 2021“. Navrhovateľ zásadne nesúhlasil s týmto tvrdením súdu a poukázal, že nemajetnosť žalovaného 1/ deklaroval súdu viacerými dôkazmi:

- Neuhradenými faktúrami vo výške 55.499,73 Eur , ktoré žalovaní uznali, pričom tento nárok navrhovateľa sa súdu prvej inštancie nezdal sporný;
- nedoplatky v zdravotnej poisťovni ;
- nedoplatky v sociálnej poisťovni;
- zlá finančná situácia na webovej stránke finstat.sk.

Pri podávaní návrhu na zabezpečovacie opatrenie a neodkladné opatrenie, mal navrhovateľ za to, že ním uvedené dôkazy dostatočne preukazujú nemajetnosť žalovaného 1/, v dôsledku čoho bol žalovaný i žalovaný 2/. Okresný súd Dunajská Streda, ale i Mestský súd Bratislava III, nevyzval navrhovateľa na doplnenie podania, ak bol toho názoru, že mu poskytnuté dôkazy nepostačujú na preukázanie zlej finančnej situácie žalovaného 1/.

23. Argument súdu prvej inštancie, že návrh na neodkladné opatrenie je v rozpore so zásadou proporcionality, nakoľko by bol ohrozený bežný chod žalovaného 1/, bol podľa názoru navrhovateľa nesprávny a neproporcionálny voči navrhovateľovi. Podľa predložených a dostupných informácií sa žalovaný 1/ už v čase podania žaloby a návrhu na neodkladné opatrenie nachádzal v zlej finančnej situácii. Takýmto výkladom súd prvej inštancie prakticky chránil dlžníkov, bez ohľadu na ohrozenie veriteľov. Navrhovateľ eviduje voči žalovanému 1/ doposiaľ nespochybnenú pohľadávku vo výške 55.499,73 Eur a súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, či bude mať dlžník financie na bežný chod a na bežný chod navrhovateľa, ktorá ma taktiež zamestnancov už nemyslel.

24. Zároveň hlavným účelom neodkladného opatrenia malo byť zadržanie peňazí, ktoré by žalovaný 2/ obdržal z predaja spoluvlastníckeho podielu na Nehnuteľnosti, preto žiadal navrhovateľ súd prvej inštancie, aby si vyžiadal bankový účet žalovaného 2/ a zároveň žalovaného 1/, nakoľko by mohlo dôjsť k prevodu finančných prostriedkov medzi žalovanými. Opätovne poukázal na skutočnosť, že súd neskúmal, či by obmedzenie finančných prostriedkov žalovaného 2/ skutočne neproporcionálne zasiahlo do jeho práv.

25. V bode 20. napadnutého uznesenia fakticky súd prvej inštancie uviedol podmienky, kedy je možné nariadiť neodkladné opatrenie, pričom navrhovateľ videl naplnenie všetkých týchto podmienok. Už len skutočnosť, že prioritne navrhol nariadenie zabezpečovacieho opatrenia aby sa zamedzilo prevodu nehnuteľnosti - a to sa i stalo, svedčalo o opodstatnenosti návrhu na zabezpečovacie opatrenie a

neodkladné opatrenie. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol zamietnutý práve z dôvodu nemožnosti, keďže sa spoluvlastnícky podiel žalovaného 2/ skutočne previedol, a to na brata žalovaného 2/. Do dnešného dňa však zostávalo otáznne, či vôbec došlo k protiplneniu za prevod spoluvlastníckeho podielu žalovaného 2/, a či prípadná kúpna cena bola vyplatená na bankový účet žalovaného 2/.

26. Zároveň v bode 21. napadnutého uznesenia súd uviedol: „Ani po výzve súdu žalobca nevedel predložiť dôkaz o bankových účtoch vo vlastníctve žalovaných.“ Pričom v odpovedi na výzvu Okresného súdu Dunajská streda navrhovateľ uviedol súdu dva bankové účty žalovaných o ktorých mal vedomosť, a z ktorých mu boli uhrádzané vystavené faktúry. Navrhovateľ opätovne zdôraznil, že požiadavka súdu aby uviedol bankové účty žalovaných bola neprimeraná a nemožná. Navrhovateľ si nevie predstaviť situáciu, kedy by dlžník dobrovoľne poskytol svoj bankový účet, aby mu mohli byť obmedzené finančné prostriedky. Navrhovateľ trval na tom, že súd bol v takýchto prípadoch oprávnený či povinný vyžiadať si bankové účty žalovaných § 91 ods. 4 písm. a) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení, a to najmä s ohľadom, že v rámci bankového tajomstva nie je možné aby navrhovateľ získal bankové účty žalovaných.

27. Okrem vyššie uvedeného, podľa názoru navrhovateľa došlo k nesprávnemu procesnému postupu, tak zo strany Okresného súdu Dunajská Streda tak i Mestského súdu Bratislava III, ktorý rozhodol napriek tomu, že rozhodnúť o danom návrhu mal Okresný súd Dunajská Streda. Mestský súd Bratislava II tak s postúpením nemal súhlasiť v zmysle § 43 ods. 2 CSP a súdny spis vrátiť, resp. predložiť nadriadenému súdu. Návrh na zabezpečovacie opatrenie a neodkladné zabezpečenie bol podávaný na Okresný súd Dunajská streda, pričom príslušnosť bola daná najmä priorizovaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorého predmetom malo byť zriadenie záložného práva na spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, ktorá spadá do miestnej príslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda.

28. V zmysle § 36 ods. 2) CSP „Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.“ Okresný súd Dunajská Streda nenamietal jeho príslušnosť, a tak bol príslušný rozhodnúť ako o zabezpečovacom opatrení tak i o neodkladnom opatrení tak, ako to navrhoval od začiatku konania. Navrhovateľ zastával názor, že o návrhu na zabezpečovacie opatrenie a neodkladné opatrenie mal rozhodnúť totožný súd a to Okresný súd Dunajská streda, a to z dôvodu spätosti vecí a zároveň hospodárnosti konania a zabezpečenia rýchlosti a účelnosti rozhodovania vo veci neodkladného opatrenia. Z dôvodu postúpenia tak bolo rozhodnuté o návrhu na neodkladné opatrenie až 26.09.2023. Vo výsledku bolo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnuté po 81 dňoch namiesto 30.

29. Do pozornosti súdu navrhovateľ dal Nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 510/2012-48; kde Ústavný súd SR vyslovil, že pri kolízii medzi právom žalobcu na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv a právom odporcu na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1, čl. 38 ods. 1; čl. 6 ods. 1 Dohovoru), „je povinnosťou všeobecných súdov postupovať tak, aby sa poskytla ochrana obom týmto právam. Z ústavnoprávneho hľadiska je totiž akceptovateľné, aby právo žalobcu na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv bolo uprednostnené do tej miery, že tým dôjde k úplnému popretiu práva žalovaného na zákonného sudcu“. O neodkladnom opatrení tak mal bez pochyb rozhodnúť Okresný súd Dunajská Streda, a to aj v prípade ak by sa ukázalo, že bol nepríslušný.

30. Takýmto konaním súdu prvej inštancie bol porušený článok 17 CSP „Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“

31. V súhrne sa tak súd v zásade nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami a predloženými dôkazmi a stroho návrh na neodkladné opatrenie zamietol a to napriek tomu, že na rozhodnutie bol príslušný Okresný súd Dunajská Streda. Konajúci súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Súd prvej inštancie neprihliadal ani na skutočnosť, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol viac ako dôvodný a potrebný, nakoľko dôvodná obava navrhovateľa a naliehavosť dokazuje i prevod spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti žalovaného 2/, pričom práve nevčasné konanie Okresného súdu Dunajská Streda pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia spôsobilo jeho zamietnutie. Okresný súd Dunajská Streda o zamietnutí návrhu na zabezpečovacie opatrenie rozhodol napriek 30- dňovej zákonnej lehote až po 50 dňoch. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý po 81. dňoch od podania návrhu.

32. Navrhovateľ odstránil časť petitu v znení „avšak len v prípade, ak nie je možné zriadiť záložné právo podľa bodu petitu I. návrhu.“ z dôvodu, že Okresný súd Dunajská Streda vylúčil návrh na neodkladné

opatrenie na samostatné konanie, v dôsledku čoho sa táto časť petitu stala bezpredmetná. Takáto zmena nemôže byť považovaná za zmenu žalobného návrhu.

33. Navrhovateľ vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozhodol o odvolaní sám tak, že napadnuté uznesenie zmení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie: Súd ukladá Žalovaným zákaz nakladať s peňažnými prostriedkami, uloženými na bankových účtoch Žalovaných, tak ako budú súdom zistené, do výšky Pohľadávky Žalobkyne vrátane jej príslušenstva, teda do výšky 55.499,73 Eur a to do doby uspokojenia právoplatne priznanej Pohľadávky Žalobkyne v celom rozsahu.

34. Odvolací súd umožnil žalovaným - obchodnej spol. Vaše Kvetinárstvo s. r. o., ako aj F. F. Y. vyjadriť sa k odvolaniu navrhovateľa voči napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 1 veta prvá CSP), avšak títo sa v súdom určenej lehote 10 dní nijako nevyjadrili (výzva odvolacieho súdu im bola doručená elektronicky dňa 03.11.2023, resp. 05.11.2023).

35. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal vec v rozsahu podľa § 379 CSP a podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

36. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

37. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

38. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

39. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

40. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, (1) V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP, uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého zabezpečovacieho opatrenia sa navrhovateľ domáha. (2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

41. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

42. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP, (1) Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. (2) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

43. Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP (1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

44. Odvolací súd uvádza, že pred rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia musí konajúci súd posúdiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené skutočnosti, ktoré musia byť zdokladované a zároveň dostatočne osvedčené, odôvodňujú potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), či uložením navrhovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť reálnu ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti) a či právne účinky takéhoto neodkladného opatrenia neobmedzia povinného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Vzhľadom na tieto špecifická inštitútu neodkladného opatrenia je konajúci súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska dostatočne presvedčivý a či aj skutočne došlo k osvedčeniu všetkých v návrhu tvrdených skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené (dôvodnosť a trvanie nároku). Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené v tom prípade, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, resp. dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Povinnosťou súdu je veľmi dôsledne vyhodnotiť, či došlo k osvedčeniu všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia najmä v prípade, ak rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej, t. j. ak sa v

dôsledku neho spor o veci vymedzenej žalobou právoplatne skončil a nebude nasledovať konanie vo veci samej.

45. Účelom neodkladného opatrenia v posudzovanej veci bola dočasná úprava pomerov strán sporu, spočívajúca v uložení zákazu žalovaným v nakladaní s ich peňažnými prostriedkami na ich bližšie nešpecifikovaných bankových účtoch (v písomnom podaní zo dňa 17.08.2023 navrhovateľ špecifikoval dva účty pravdepodobne žalovaného 1/) do výšky pohľadávky vyčíslenej navrhovateľom - 55 499,73 EUR, a to do doby uspokojenia tejto jeho právoplatne priznanej pohľadávky. Navrhovateľ v meritórnom konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica žalobou zo dňa 06.07.2023, ktoré inicioval sa domáhal uhradenia predmetnej pohľadávky od oboch žalovaných.

46. Vo všeobecnosti pre úspech návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje existencia naliehavosti potreby predbežnej úpravy, ktorá zároveň musí byť dostatočne osvedčená. Inštitút neodkladného opatrenia plní zabezpečovaciú a preventívnu funkciu a predstavuje prostriedok na dočasné riešenie a úpravu situácie, ktorá nastala medzi stranami sporu, a to v prípade ak existuje obava ohrozenia budúcej exekúcie, alebo potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, resp. ak by strane sporu (navrhovateľovi) vznikla ujma, a to nenahraditeľná, prípadne už vzniknutá ujma by sa zväčšovala. Zmyslom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne riešiť vzniknutú situáciu, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah súdu, odôvodnený nevyhnutnou potrebou dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavou z ohrozenia exekúcie. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie zákonných formálnych a vecných predpokladov pre jeho nariadenie. Úspech navrhovateľa neodkladného opatrenia si vyžaduje jednak osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu a tiež to, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe úpravy pomerov. Podmienkou pre vyhovenie návrhu na jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo navrhovateľa reálne ohrozené. Je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie hrozby nenahraditeľnej ujmy navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Aj v prípade, ak sú splnené formálne a vecné predpoklady vyžadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu (odporcovi, žalovanému) alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje. Miera osvedčenia potreby nariadenia neodkladného opatrenia sa riadi práve naliehavosťou posudzovanej vzniknutej situácie. O potrebe neodkladnej úpravy teda nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno - osvedčenie nároku) v tomto smere je výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia, ktoré predstavuje výnimočný a mimoriadny prostriedok súdnej ochrany smerujúci najmä k bezodkladnej úprave pomerov strán sporu a k ovplyvneniu ich správania, predovšetkým k ochrane pred takým konaním, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá, a má za následok hrozbu alebo vznik škody na strane navrhovateľa. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri rozhodovaní o jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti strán sporu, ktoré nemusia byť pred rozhodnutím o takomto návrhu vypočítané a zároveň uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné aj bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

47. Odvolací súd uvádza, že konajúci súd prvej inštancie v napadnutom uznesení správne vyhodnotil existenciu právneho vzťahu medzi navrhovateľom a žalovaným 1/ vyplývajúceho z postupne uzatvorených viacerých kúpnych zmlúv medzi nimi v období od 25.03.2022 do 30.04.2022, ktorých predmetom bolo dodanie tovaru žalovanému 1/, za ktorý mu vystavil navrhovateľ faktúry v celkovej výške 55 499,73 EUR. Jediným spoločníkom a konateľom žalovaného 1/ je žalovaný 2/. V danej veci odvolací súd vyhodnotil, že navrhovateľ dôkazné bremeno o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia dostatočne neosvedčil. Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v napadnutom uznesení vyhodnotil všetky navrhovateľove skutkové i právne argumenty týkajúce sa okamžitej a naliehavej potreby súdnej ochrany jeho peňažných nárokov a potreby okamžitého zásahu súdu za účelom úpravy vzájomných faktických a právnych vzťahov navrhovateľa a obchodnej spol. Vaše Kvetinárstvo s. r. o., a jej spoločníčky a konateľky F. F. Y. navrhovaným spôsobom za dostatočne neosvedčené z dôvodu absencie náležitého osvedčenia tvrdenej hrozby vzniku novej škody a ujmy navrhovateľovi. Navrhovateľ podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčil v intenzite potrebnej pre účel úspechu v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia existenciu takého správania obchodnej spoločnosti, resp. jej konateľky, ktoré by súd viedlo k presvedčeniu o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia a tiež osvedčenia toho, že iba navrhované neodkladné opatrenie je jediným logickým právnym prostriedkom na predídenie ujmy navrhovateľovi. Inštitút neodkladného

opatrenia je totiž výnimočný inštitút civilného konania použiteľný výlučne len tam, kde sa niečo deje, t. j. keď škoda, alebo ujma hrozí reálne a jediným skutočne fungujúcim prostriedkom na jej zabránenie je nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Navrhovateľ neosvedčil potrebu súdnej ingerencie na odstránenie hrozby novej ujmy, ktorá však doposiaľ neexistuje, pričom je potrebné postupovať vo veci podľa § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

48. Odvolací súd musí konštatovať, že preskúmaním obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu doložených dôkazov v danej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne právne posúdil, že navrhovateľ vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne hodnoverne neosvedčil svoje tvrdenia o nemajetnosti žalovaného 1/. Samotné tvrdenie navrhovateľa o údajnej existencii viacerých neuhradených pohľadávok tretích osôb žalovaným 1/ a tvrdenie o zbavovaní sa aj iného majetku žalovaného 1/ a jeho zlej finančnej situácii navrhovateľ nijako hodnoverne neosvedčil. Podľa odvolacieho súdu ani prípadné vedenie exekučných konaní voči žalovanému 1/ samo osebe neznamená, že tento nedisponuje takým majetkom, z ktorého bude môcť byť predmetná pohľadávka navrhovateľa uspokojená. Zároveň predaj spoluvlastníckeho podielu žalovaného 2/ na nehnuteľnosti vo výške presahujúcej navrhovateľom uplatnenú pohľadávku bez ďalšieho podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov vo vzťahu k nemu, a to formou nariadenia neodkladného opatrenia a taktiež z tejto skutočnosti nevyplýva ani ohrozenie budúcej exekúcie. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebola navrhovateľom žiadnou skutočnosťou odôvodňujúcou potrebu neodkladnej úpravy pomerov tvoriacou základné náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je navrhovateľ neodkladného opatrenia pre účely úspechu v konaní o ňom povinný osvedčiť, takáto nevyhnutnosť jeho nariadenia dostatočne presvedčivo osvedčená. Samotná skutočnosť, že napriek splatným faktúram za dodávky tovaru odberateľ - žalovaný 1/ doposiaľ navrhovateľovi (dodávateľ) nezaplatil nijako neosvedčuje tvrdenia navrhovateľa o platobnej neschopnosti žalovaného 1/ a zároveň ani samotný predaj spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti žalovaného 2/, za ktorý tento získal finančné prostriedky neznamená automaticky ukrátenie navrhovateľa - vznik škody, resp. inej ujmy. Toto by predstavovalo až také následné správanie žalovaného 2/, z ktorého by takáto obava aj reálne vyplývala. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver, keď uzavrel, že navrhovateľ neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Taktiež neboladostatočne presvedčivo osvedčená ani hrozba bezprostrednej ujmy, ktorá by navrhovateľovi mohla na jeho strane aj reálne vzniknúť. Odvolací súd poukazuje na právne odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (body 10 - 12 tohto uznesenia), s ktorým sa plne stotožňuje a konštatuje správnosť týchto dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

49. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky navrhovateľa, tieto vyhodnotil odvolací súd za nepodstatné vo vzťahu k zákonným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia. Odvolací súd poukazuje na to, že procesný postup Okresného súdu Dunajská Streda v danom konaní bol zmätočný, nakoľko najskôr vydaným uznesením č. k. 17C/60/2023-75 zo dňa 21.08.2023 rozhodol o postúpení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na kauzálnu príslušný Mestský súd Bratislava III, a následným uznesením č. k. 17C/60/2023-81 zo dňa 25.08.2023 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vylúčil na samostatné konanie. Predmetný návrh došiel na Mestský súd Bratislava III dňa 28.08.2023 a tento súd o tomto návrhu rozhodol napadnutým uznesením zo dňa 26.09.2023, t. j. v zákonnej 30 dňovej lehote odo dňa kedy mu bol návrh doručený. V procesnom postupe Mestského súdu Bratislava III pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd nezistil žiadne pochybenia. Nie je povinnosťou súdu konajúceho o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aby vyzýval navrhovateľa na dodatočné doloženie dokladov osvedčujúcich skutočností rozhodné pre posúdenie jeho návrhu. Navrhovateľ má aj vzhľadom na zákonné lehoty pre vydanie rozhodnutia konajúceho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia všetky dôkazy, na ktoré sa odvoláva a ktoré jeho návrh hodnoverne osvedčujú predložiť súdu prvej inštancie už spolu s návrhom. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že tento obsahuje ako pripojený aj kompletný spis Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 17C/60/2023. Ohľadom pasívnej legitímácie žalovaného 2/ súd prvej inštancie v napadnutom uznesení vyslovil pochybnosť o jeho pasívnej legitímácii dôvodiac tým, že navrhovateľ nedostatočne preukázal, že svoju pohľadávku nemôže uspokojiť z majetku žalovaného 1/ - spol. Vaše Kvetinárstvo s. r. o. Pritom možnosť uspokojenia pohľadávky od žalovaného 1/ vylučuje postup podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka voči žalovanému 2/. Odvolací súd uvádza, že postup v zmysle § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, t. j. možnosť veriteľa (navrhovateľa) domáhať sa náhrady škody voči konateľke obchodnej spoločnosti (žalovaný 2/), môže tento uplatniť iba v prípade, ak nie je možné predmetnú pohľadávku uspokojiť z majetku tejto spoločnosti (žalovaný 1/). Ako už odvolací

súd uviedol, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ nijako hodnoverne neosvedčil zákonnú podmienku vyplývajúcu z citovaného ustanovenia (§ 135a ods. 5 Obchodného zákonníka), t. j. nemožnosť uspokojenia svojej pohľadávky z majetku spol. Vaše Kvetinárstvo s. r. o., a potom záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovaného 2/ bol namieste.

50. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

51. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), avšak úspešným žalovaným 1/, 2/ tento nárok nepriznal, keďže im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Toto uznesenie nie je možné napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).